

Pozdrav svima! Ja sam David Gabrić, bivši student Fakulteta organizacije i informatike u Varaždinu. Napisao sam ovaj post kako bi podublje ispričao nešto o svojem Erasmus iskustvu u Španjolskoj koje je trajalo samo dva mjeseca - od početka veljače do kraja ožujka 2020.

No, bez obzira na neočekivan splet okolnosti i raniju no očekivanu završnicu samog boravka u Španjolskoj, mogu sa sigurnošću reći da mi je ovo iskustvo bilo nezaboravno te mi je ostavilo sladak okus u ustima. Svakako preporučujem svakome tko se dvoumi oko Erasmusa da mu da priliku, a u ovome postu ću zapravo pokazati zašto dati Erasmusu priliku.

Mrvicu o meni

Ajde prvo da kažem nešto o sebi, čisto radi konteksta. Iako sam studirao na faksu gdje je glavni program bio neki pokušaj fuzije ekonomije i informatike, bavim se fotografijom i pisanjem otkako sam krenuo na faks, motiviran nedostatkom budžeta u Varaždinu. Naposljetku upadam u svijet digitalnog marketinga, i tu se pronalazim što se tiče profesionalnog razvoja.

Tip sam osobe koja uvelike gušta u putovanjima. Prije samog Erasmusa u Španjolskoj sam imao priliku odraditi nezaboravno putovanje u jugoistočnu Aziju (specifično, Vijetnam), gdje sam mjesec dana s ekipom istraživao tu predivnu zemlju uzduž i poprijeko na malo jačem skuteru. Tada je i bila premosnica gdje sam shvatio koliko zapravo guštam u putovanjima.

Najveći gušt u putovanjima izuzev upoznavanja novih kultura i običaja, svjedočenja novim stvarima i izbacivanja iz svakodnevice je svakako mogućnost upoznavanja novih ljudi. Bez obzira na to što smatram da sam veći introvert nego ekstrovert, smatram da su konekcije s drugima svakako jedna od najbitnijih stvari u koje možemo investirati svoju energiju. Pogotovo konekcije s ljudima koji nas inspiriraju, te koji nas tjeraju na propitkivanje nekih stvari koje radimo. Da ne spominjem i zabavu koju možemo iskusiti s njima. Ljudi su zakon!

Prvo Erasmus iskustvo u Grčkoj

Prije studentske razmjene u Španjolskoj, imao sam priliku iskusiti svoj prvi dašak Erasmusa u obliku Erasmus projekta u Grčkoj, tik podno Olimpa. Taj projekt se zvao EcoFriends, te ne moram ni previše objašnjavati koja je glavna tematika bila - ime sve govori. Taj projekt se održavao u periodu od 10 dana, u svibnju 2019.

Kako sam zapravo saznao za taj projekt? Moj tadašnji cimer me nagovorio da odemo zajedno na taj projekt koji je organizirala organizacija zvana Youthfully Yours iz Grčke. Ta organizacija je samo jedna od tisuće drugih sličnih organizacija koje financira Europska unija, s ciljem povezivanja mladih u obliku projekata koji spajaju igru kroz učenje.

Ako vas zanima više, zapratite ovih nekoliko grupa, odlična iskustva možete prikupiti te upoznati veoma zanimljive ljude ako gledate na to iskustvo otvoreno.

[Erasmus Plus Projects](#)

[Erasmusgram](#)

[Erasmus+ projects](#)

Uglavnom, tako sam se ja prijavio na taj projekt (minimum dokumentacije je trebalo, najbitnija je dobra volja!) i nekoliko mjeseci kasnije sam letio u Grčku s cimerom i još

četvero ljudi iz Hrvatske. Svi sudionici projekta su bili složeni u timove: 3 muškarca i 3 žene, tako da je i omjer povoljan ako vas i ta perspektiva zanima. :)

Bilo je ljudi iz Hrvatske, Grčke, Turske, Italije, Španjolske, Portugala, i Estonije. Veoma multikulturalno okruženje prožeto zanimljivim ljudima i vrhunskom hranom. Jedva sam se čekao dići uz pogled na Olimp kako bi okusio nešto novo iz lokalne grčke kuhinje.

Na tom projektu sam saznao koliko je zapravo mladih ljudi zainteresirano za takav oblik razmjena te koliko su konekcije bitne. Samim time, projekt mi je bio veoma pozitivno iskustvo zbog nekoliko razloga. Prvo, upoznao sam masu ljudi s kojima sam i dan danas u kontaktu. Drugo, smatram da sam dobio perspektivu na neke stvari o kojima nikad nisam razmišljao kroz interakciju sa šarolikom ekipom: od wannabe odvjetnika i pustolova do ekipe nabrijane na jogu i meditaciju. Naravno, ne smijem zaboraviti da je Grčka predivna zemlja.

Nakon tog iskustva mi je ostao sladak okus u ustima i bio sam spreman na još.

Prijava na studentsku razmjenu u Španjolskoj

Naravno, poslije projekta u Grčkoj sam se pitao kako mogu i koliko je zahtjevno odraditi semestralnu studentsku razmjenu. Srećom, na mojem fakultetu postoji Ured za međunarodnu suradnju čiji djelatnici rade odličan posao pri mentalnoj i administrativnoj pripremi studenata koji su voljni napraviti tu razmjenu.

Isto tako, imao sam priliku upoznati odličnu ekipu iz Belgije i Slovenije, koji su došli u Varaždin putem Erasmus razmjene i generalno mi se svidio cijeli taj koncept: dođeš u neko novo, nepoznato mjesto i snalaziš se. Naravno, upoznat ćeš masu dobrih ljudi koji će ti biti spremni pomoći, te ćeš se nakon nekog vremena naviknuti na novo okruženje. Bez obzira o razini introverzije i ekstroverzije.

Prije same prijave, nabijao sam si presing prije samog tog prvog koraka - i vjerujem da dosta vas osjeća isto na samu pomisao te razmjene. Od masu ljudi (koji naravno, nikad nisu odradili takav tip razmjene) sam čuo negativne stvari poput rigoroznog procesa prijave i slično. No, bitno je samo isfiltrirati tu negativu i probati za sebe.

I tako jednog dana uletavam u Ured i saznajem da na mojem faksu i nije toliko veliki interes za te razmjene. Možda je svega 20-ak ljudi išlo na razmjenu taj ljetni semestar 2020., a na mojem faksu ima stvarno dosta ljudi. Zbog toga sam shvatio da će prolaz biti jednostavan pošto nije toliko velika konkurencija.

Sad neću pretjerano duljiti o toj papirologiji koja će vam trebati za razmjenu, pošto to vjerojatno ovisi i o faksu na kojem ste trenutno.

Prva stvar koju sam napravio je pisanje motivacijskog pisma i ispunjavanje administrativne dokumentacije, doslovno ispunjavaš kućice i čitaš da nešto ne zezneš - ništa strašno. Tu se moglo i odabrati tri željene destinacije - ja sam odabrao Španjolsku, Portugal, i Češku.

Alcala de Henares u Španjolskoj mi je bila prvi izbor, pošto je tamo više-manje mediteranska klima, a meni toga nikad dosta. Isto tako, htio sam iskusiti nešto više od središnje Europe koja mi je više-manje u tom periodu dozlogrdila.

Nakon perioda čekanja sam morao i dogovoriti termin za intervju s koordinatorom i komisijom. Koordinator je zapravo bio profesor s faksa koji je pokazao totalno drukčije lice od onog lica profesora informatike - na pozitivan način. On je bio zadužen za dogovore koje ću predmete zamijeniti na stranom sveučilištu te mogu li se oni priznati na mojem faksu. Tu može doći do komplikacija, no više o tome i kako riješiti taj problem poslije.

Uglavnom, došao sam na taj intervju koji se uglavnom sastojao od nekoliko pitanja na engleskom gdje zapravo žele čuti od tebe kako dobro barataš engleskim jezikom, koje su tvoje motivacije za razmjenu i malo ispipati površinu, koliko se to već može u tih pet minuta. Ja sam više-manje ispričao koliko guštam u putovanjima, da mi je želja zadnji semestar odraditi negdje vani, da se maknem iz meni tada ustaljene okoline u Varaždinu. Trebao sam ipak nekako zasositi taj zadnji semestar.

Poslije toga sam dobio odgovor da je moja prijava prihvaćena i tada sam se mogao baciti na dogovore koje kolegije ću zamijeniti. Neću previše u detalje, no mogu reći da to isto tako nije toliko rigorozna procedura koliko ljudi misle. Na kraju se to sve fino poklopi.

Nekoliko mjeseci poslije sam još morao otići do Zagreba, u njihov glavni Erasmus ured, gdje sam morao potpisati ugovor za njihovu stipendiju, koja je iznosila 3.250 eura za cijeli boravak u mojem slučaju. Normalno, neće vam odmah isplatiti taj cijeli iznos, ja sam dobio 1.250 eura na početku, i onda je na meni bilo položiti barem 25 ECTS-a kako bi mi se isplatio ostatak poslije same razmjene. Nisam preveliki obožavatelj tog pristupa, o čemu ću isto malo više kasnije. No, razumijem da je to

neki oblik osiguranja kako ne bi bilo pretjerano komplikacija s potencijalnim vraćanjem punog iznosa. Naravno, novac tad nije ni bio problem, pošto sam freelanceao uz studij.

Što je Erasmus Student Network ili ESN?

Vrijedna spomena je i ova volonterska organizacija studenata koja mi je uvelike pomogla pri samoj pripremi za boravak u Španjolskoj kao i tokom samog boravka. To je organizacija čijih ogranaka ima stvarno posvuda. Gdje god postoji Erasmus škvadra, tamo možeš naći i ESN ogranak.

Ekipa unutar pojedinog ogranka pomaže novopridošlim studentima koji dolaze na razmjenu da se bolje snađu - putem raznoraznih aktivnosti i generalno, susretljivošću. Sa sigurnošću mogu reći da je ESN ogranak u Alcali de Henares odradio vrhunski posao, no o tome ću detaljnije malo kasnije.

Jedan od glavnih koncepata ESN-a je Student Buddy sustav. Nađeš neku osobu s kojom ćeš biti u kontaktu prije dolaska kako bi sve prošlo bez pretjerano problema. Ja sam se spojio s jednim prijateljski nastrojenim likom zvanim Alejandro, koji mi je podosta pomogao prilikom priprema za dolazak u Španjolsku.

Pripreme za put - rješavanje karte i smještaja u Španjolskoj

I tako se lagano bližio dan kada sam trebao krenuti na put, no klasični ja je odlučio odraditi bitne stvari dva tjedna prije samog dana kada sam trebao biti u Alcali. Te bitne stvari su bile: avionska karta i smještaj u Alcali.

Što se smještaja tiče, prvo sam gledao studentske domove u Alcali, gdje je bio izbor od čak dva doma, no oba su bila podosta skupi za moj budžet. Otprilike 800 eura mjesečno što je bila velika crvena zastavica za mene.

Naposljetku sam naletio na platformu Erasmusu koja je specijalizirana za studentske stanove. Vidio sam da tamo ima masu izbora po solidnim cijenama i tamo sam uspio iskombinirati stan, koji je na slikama izgledao dosta veće od stvarnosti. Iskreno, ne bih preporučio tu platformu, no pošto sam bio pod vremenskim presingom, naravno da sam napravio manje idealne odluke.

Stan preko Erasmusu platforme me ispao nekih 370 eura mjesečno te je uz to bio i depozit od 300 eura. Uz to je i sama platforma uzela 15% provizije, te me tako inicijalni ulog za stan ispao malo više od 700 eura.

Što se avionske karte tiče, utipkao sam relaciju Zagreb - Madrid na Kiwi.com (odlična agregat platforma koja nalazi odlične ponude letova), koja me ispala 80 eura u jednom smjeru.

Vrijeme je za let!

Prije samog leta me ulovila ogromna trema koja se ubrzo preobrazila u uzbuđenje za danom koji sam iščekivao nekoliko mjeseci. Nakon pozdravljanja sa svojimima sam se napokon mogao upustiti u cijeli taj doživljaj.

Sam proces prolaska kroz vrata u aerodromu i ukrcaja na let je bio veoma jednostavan i bez ikakvih problema. Let je bio ogroman gušt, pogotovo onaj trenutak kada sam kroz prozor mogao vidjeti Pireneje, te naposljetku zalazak sunca koji je obasjavao suhe obronke, kao scena iz starih vesterna snimanih oko Monument Valleya. Cijelo to suho prostranstvo koje je ubrzo ogrnuo plašt večeri.

Slijetanje u Madrid

Napokon sam sletio u Madrid. Tada je bilo vrijeme za prolazak kroz još vrata, pronalazak stvari, i pronalazak točne autobusne linije do stanice s koje je polazio bus za Alcalu.

Nakon sjedanja na krivi bus i shvaćanje pogreške, raspitivanja s osobljem i s Erasmus Buddyjem sam uspio doći do stanice na aerodromu gdje je trebao doći bus za Alcalu.

I tako sam si sjeo na kofer, palio jednu cigaretu za drugom, uzbuđeno iščekivajući pravi bus. Napokon sam sjeo na taj bus koji me trebao nakon 45 minuta dovesti do centra same Alcale.

Kako se bus kretao kroz Madrid i okolicu u noćnom ruhu, tako sam i odmah vidio koliko je Španjolska razvijenija od Hrvatske što se tiče same infrastrukture i povezanosti. Iako je Alcalá udaljena nekih 20-ak kilometara sjeveroistočno od Madrida, sve to nalikuje na metropolitansko područje Madrida.

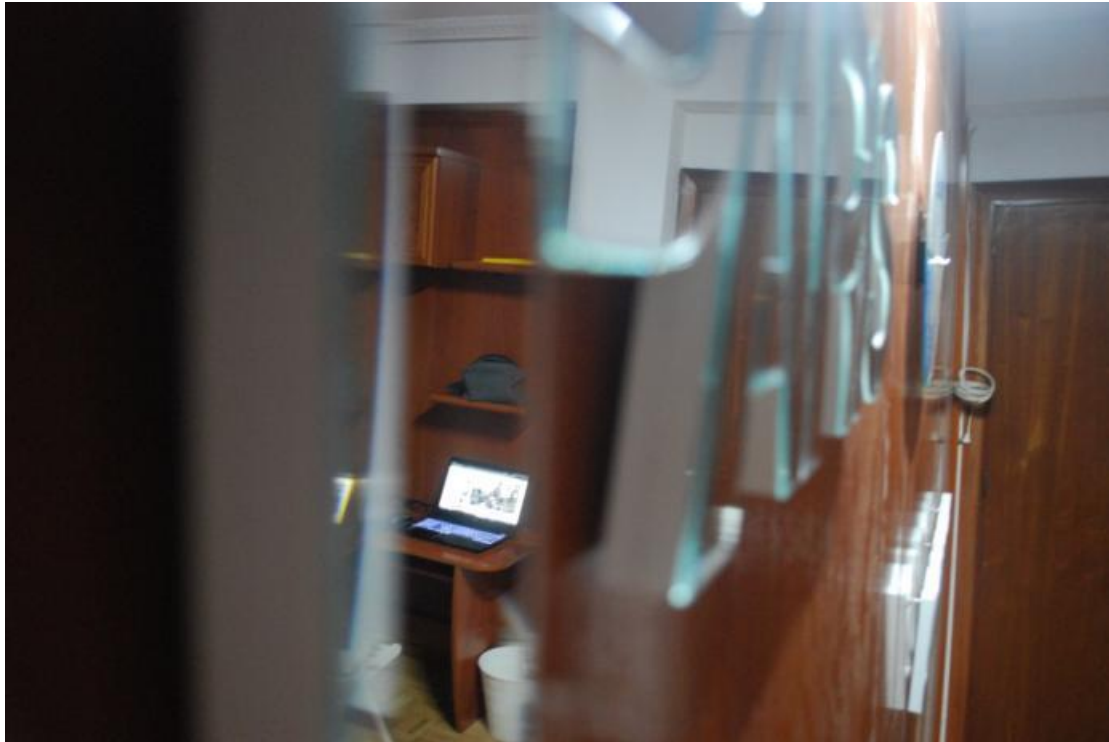
Dolazak u Alcalu i sređivanje stana

Doslovno prvi prizor koji sam vidio prilikom izlaska iz busa, ujedno i moj kvart

Kako sam izašao iz busa tako sam i shvatio da ovdje lokalna populacija i ne priča pretjerano engleski, tako da mi je odmah u glavi bio cilj naučiti i nešto španjolskoga kako bi se mogao sporazumjeti i na lokalnoj razini.

Odmah nakon iskrcavanja sam krenuo prema svojem stanu koji je bio udaljen za blok od same stanice. Tamo sam se našao sa svojom stanodavkom koja mi je pokazala stan. Stan je imao jednu kuhinju, dvije kupaonice, mjesto u sredini za sušenje mokre odjeće, i pet soba. Shvatio sam da je soba manja no što je bila na slikama što sam i komentirao, no ništa mi to nije pretjerano značilo pošto sam već platio sve osim depozita. No, sobica je služila svojoj svrsi. Sve u svemu, solidan je bio stančić, iako dosta skup. Treba svakako uzeti u obzir da su stanovi u Alcali skuplji nego u Varaždinu. Tko god ima želju odraditi razmjenu tamo, preporučujem da istražite cijene stanova, jer bilo je i ekipe snalažljivije od mene koji su upola manje plaćali bolje stanove od mene. S većom sobom od 10 kvadrata, to sigurno.

Moja nova sobica

Upoznao sam i većinu cimera s kojima sam dijelio stan, no većina ih nije znalo pretjerano engleskog i u dosta situacija bi bili na poslu i samo došli do stana skuhati ručak i večeru. Tako da nismo imali pretjerano puno interakcija na dubljoj razini.

Inicijalno upoznavanje Alcale

Prvi dan svojeg boravka sam krenuo lagano u upoznavanje Alcale. Cilj mi je prvi dan bio biti istražiti kakva je kava, pošto sam veliki ljubitelj kave. Posebno me se dojmila kava koju zovu Bon Bon. Uglavnom, stave u espresso kondenzirano mlijeko umjesto klasične mlijeko-šećer kombinacije. Na kraju se dobije kremasta, veoma slatka kombinacija koja totalno ima smisla. Slična kava kao ona u Vijetnamu, samo što nije napravljena od svježih zrna, nego je ipak espresso.

Tu sam skontao da su cijene u kafićima veoma slične onima na Jadranu, 2 eura za kavu i nekih 2.5 eura za pivu.

Tapas :)

Ono što mi je veoma zanimljiv koncept su Tapas. Taj koncept je primjenjiv u skoro svakom španjolskom kafiću. Uglavnom, to je koncept da uz piće dobiješ sa strane i nešto za prigrisnuti. Možeš uzeti sendviče, salate, pomfrit, čips, čuveni omet s krumpirom i razne druge stvari. Uglavnom se plaća dodatno, u najviše slučajeva pola eura, što nije strašno. Svidio mi se taj koncept, i svaki četvrtak bi bio ritual gdje bi se zaletio s ekipom do jednog kafića koji ima izbor od 100 različitih jela uz piće.

Lunes de Tandem i ostali ESN eventovi

Podnaslov iznad je prijevod za “kolaborativni ponedjeljak” te je samim time i moje prvo upoznavanje uživo s ESN ekipom i stvarima koje oni rade. Ovaj događaj se organizirao svaki ponedjeljak. No, što je zapravo obilježavao ovaj događaj?

Pored glavnog trga (Plaza de Cervantes), te preko puta sveučilišne zgrade se nalazi hostel čije je prizemlje između osam i devet navečer rezervirao ESN za razna druženja, što je zapravo i bilo glavno obilježje Tandema. Tamo su se skupljali ostali studenti koji su isto tako u Alcali na razmjeni. Tamo sam se lagano krenuo upoznavati s ljudima i pokušao naučiti španjolski bez pretjerano uspjeha, ali uz poštenu dozu smijeha. Često sam dolazio na Tandem jer mi je taj događaj bio odličan način za širenje konekcija u Alcali. Naposljetku sam tamo upoznao masu dobrih ljudi s kojima sam i dan danas u kontaktu.

Osim Tandema, bilo je tu još i ostalih organiziranih događaja, od bar crawllova do satova meditacije i tečajeva plesa Bachate, i naravno - raznoraznih partyja. Potrudio sam se ići na što više tih druženja jer nisam ni imao pretjerano volje biti u onoj malojoj sobici u stanu. Zapravo, nisam pretjerano ni bio u stanu osim kada bi trebao složiti obrok, odmoriti, i ponekad odraditi smjenu - dok nisam shvatio da i za posao mogu naći bolji ambijent.

Tečajevi Bachate

Ah Bachata, toliko zabavna i elegantna. Spomenuo sam da je ESN organizirao tečajeve tog elegantnog plesa, i na nagovor prijateljice koju sam upoznao na jednom od druženja sam odlučio naučiti prvi konkretni ples.

Nalazili bi se svake srijede u birtiji zvanoj Hanoi, koja je imala specifičan, staromodan dizajn. U sredini se nalazio šank u obliku pravokutnika koji je dijelio lokal na dva dijela. Na lijevoj strani se skupila ekipa koja je već iskusnija u Bachati, dok je desna strana lokala bila rezervirana za novajlije poput mene.

Uglavnom, masu je mladih ljudi dolazilo iz raznih krajeva svijeta. Uletiš tamo u rulju i kreneš se lagano upoznavati. Imali smo dva instruktora koje apsolutno ništa nisam kužio jer su pričali na španjolskome, no bitan je bio govor tijela.

I tako nađeš partnericu za početak i krene se korak po korak. Prvo se usavršavao četverokorak, pa se onda išlo u intimu samoga plesa. Bachata mi je vrlo dobro sjela, prvenstveno jer je to veoma elegantan, intiman ples.

Koncept učenja je bio da bi svakih minutu i pol čuo pljesak i promijenio partnericu. Zanimljiva stvar je bila što je svaki put bio omjer muškaraca i žena 50-50.

Nakon sat vremena bi se dosta ekipe zadržalo, kupilo koje piće, i zabavljalo duboko u noć. Isto tako, tečajevi Bachate su bilo idealno iskustvo gdje bi se upoznao još zanimljivih ljudi. Svakako preporučujem ekipi koja planira studirati u Španjolskoj da se upozna s ovim uvoznim plesom iz Dominikanske Republike.

Nešto o party sceni

Što se tiče druženja i party scene, ESN je odradio vrhunski posao što se tiče organiziranja raznih druženja i partyja. Bilo je tu svega: od karaoke partyja i beer ponga do gaming partyja. Dosta tih partyja koje bi ESN organizirao su se održavali u jednom lokalima koji bi uvijek bio rezerviran za nas studente u određene večernje sate. Na većinu tih zabava se skupljala stalna ekipa od nekih 30 do 50 ljudi koji bi uvijek bili na svakom zbivanju koje je ESN organizirao, i uvijek bi to naposljetku završilo partyem u čuvenom Greenu, omiljenom studentskom lokalima. Svaki četvrtak se tamo išlo na party koji bi trajali do ranih jutarnjih sati. Svašta se znalo u tome lokalima izdešavati, no neću u detalje, bilo je vrlo zabavno. :)

Jedan od mnogih partyja :)

Naravno, preko party scene sam upao u svoju ekipu te smo se naposljetku krenuli nalaziti u kafićima, na trgu, u parkovima, u stanovima - gdje bi onda upoznao još ljudi.

Tapas četvrtak s ekipicom :)

Na kraju je taj aspekt partyja isto sjeo u rutinicu koja se polagano krenula formirati.

Nešto o samom aspektu studiranja - faks i tečaj španjolskoga jezika

No, da spomenem nešto i o fakultetu na kojemu sam bio na razmjeni. Inače, Alcala ima ogromno sveučilište s velikim brojem programa: od humanističkih do tehničkih znanosti. Isto tako, odsjeka ima po cijelome gradu.

Pošto je moj fakultet u niši informacijskih znanosti, išao sam na razmjenu u Escuela Politécnica Superior (visoka veleučilišna škola). To je zapravo ogroman kampus na kojem ima nekoliko sektora, od biologije do IT-a, svaki sa svojom zgradom. Naravno, kampus je povezan u prostranu mrežu autobusnih linija u Alcali.

Prvo što sam zamijetio dok sam ušao u zgradu novog fakulteta je zanimljiva, moderna arhitektura. Zgrada je u cirkularnom formatu, i tako se vrtiš u krug kako bi našao sektor u kojem se nalazi tvoja predavaonica.

Sva predavanja na kojima sam bio su bila na engleskom jeziku, bilo je čak i dosta lokalne ekipe koja je tu došla kako bi koordinirala ekipu poput mene ili samo slušala predavanja na engleskom.

Isto tako, profesori su bili dosta tolerantni i susretljivi, pogotovo što se tiče pitanja oko gradiva za ispite. To mi se veoma sviđjelo jer sam samim time dobio dojam da ih

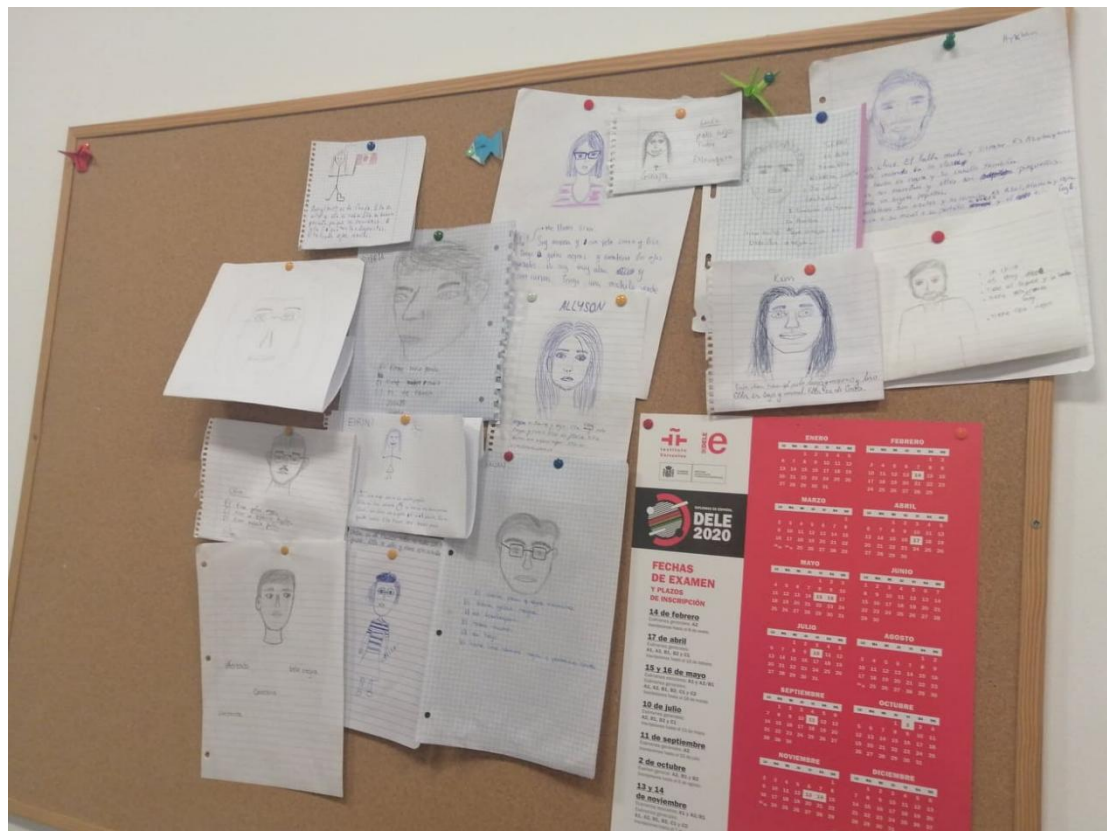
je zapravo briga da nešto i naučiš. Isto tako, veoma su korektni bili što se tiče kašnjenja na predavanja i odlazaka s predavanja, bez dizanja razine kortizola. Dosta ležerno odrađeno.

Odmah na prvom predavanju sam upoznao i ekipicu koja je ovdje bila i prošli semestar koja me malo upoznala s još kampusa. Imaju tamo i knjižnicu koju nisam imao prilike dublje istražiti, kantu gdje je kavica poslužila svojoj svrsi, pogotovo za jutarnja predavanja, i mjesta za druženje u samom središtu zgrade. Da ne zaboravim, i stol za stolni tenis!

Da budem iskren, kako retrospektivno gledam na to sve, meni nije toliko bilo ni bitno studiranje koliko mi je bilo bitno upoznati ljude na tome faksu.

Tjedan dana kasnije sam saznao da mi se neće priznati jedan predmet na FOI-ju, te sam morao pronaći neku alternativu. Kako sam prilikom dolaska shvatio da masu ekipe priča španjolski i da je to veliki benefit, odlučio sam se upisati tečaj španjolskoga jezika, koji je mogao zamijeniti taj kolegij koji me iskreno nije pretjerano ni zanimao.

Taj tečaj me ispao 200 eura, no ako se postaviš otvoreno prema njemu, stvarno mislim da može vrijediti te cifre. Zapravo, tečaj A1 razine španjolskog jezika je bio u jezičnom odsjeku Sveučilišta u Alcali, tako da je to bila prilika za upoznavanje i tog sektora.

Španjolski jezik se učio i na kreativan način :)

Sa sigurnošću mogu reći da mi je taj tečaj bilo i najbolje iskustvo što se tiče samoga studiranja u Alcali. Prvenstveno zbog same šarolike grupe ljudi u učionici. Bilo je tu dvoje Kanađana, Talijana, Azerbajdžanaca, Marokanaca, Grka, i Korejaca. Uz to je profesor bio LGBT opredjeljenja. Veoma šaroliko društvo. Zapravo, jedna takva učionica je i oslikala samo okruženje i vibru Alcalá - multikulturalnost i tolerancija.

Ekipa je stvarno bila super i dosta se toga naučilo (i pozaboravljalo godinu dana kasnije), no veoma bitan aspekt su formirane konekcije s ljudima s kojima se čujem i dan danas i s kojima ću se sigurno opet vidjeti dok se bude moglo malo otvorenije putovati.

Nova svakodnevica u Alcali

Nakon prvih dva tjedna boravka u Alcali sam se lagano uhodao u novu svakodnevicu - studiranje, posao, cuge, druženja i - kuhanje! Nisam pretjerano jeo u restoranima pošto su bili daleko iznad mog mjesečnog budžeta (koji je bio oko 650 eura), tako da sam se odlučio na kupovinu namirnica u Carrefour supermarketu koji je bio odmah blok pored mog stana.

U Carrefouru možeš šoping odraditi i u 4 ujutro :)

Jedna zanimljiva stvar što se tiče Carrefoura je ta što radi od 0-24 i alkohol se prestaje prodavati poslije 10 navečer. Doslovno stave žutu traku u taj odsjek pa se snađi.

Mogu reći da sam tijekom boravka u Alcali napokon s kuhinjom došao na istu valnu duljinu. Dosta sam eksperimentirao s raznim mediteranskim receptima, te se kuhinja svela na dosta jela s tjesteninom i rižom i raznim kombinacijama začina.

Pa eto, ako je netko naviknut da mu se hrana konstantno servira pred facu (bila to mamina kuhinja ili menza), odite na Erasmus, gdje ćete možda biti prisiljeni sami naučiti bolje kuhati - što je zapravo odlična vještina! Bilo je tu i kuhanja s ekipom, od pizze i palačinki do variva od graha!

Transportna kartica - odlična investicija!

Naravno, većinu studenata zanimaju i pogodnosti koje mogu ostvariti u mjestu studiranja. U Alcali studenti imaju dosta pogodnosti što se tiče transporta, posjeta muzejima, i popustima u nekim restoranima.

Meni je osobno najbolja pogodnost bila transportna kartica, koja dolazi s popustom za studente i ispada nekih 20 eura mjesečno. Ta transportna kartica omogućuje beskonačne i besplatne vožnje (na mjesec dana) busevima, vlakovima i metroima unutar regije Madrida i u samom Madridu. Ako ste tip osobe koja često koristi javni prijevoz, ovo je odlična opcija. Svakako sam uspio kapitalizirati na toj investiciji i istražiti regiju oko Madrida.

ESN izleti

Još jedna stvar hvale vrijedne su izleti koje je ESN organizirao na svakodnevnoj razini. Ja sam bio na dva izleta, prvi je bio besplatan i trajao jedno jutro i popodne, dok se drugi naplaćivao 200 eura, no trajao je cijeli vikend.

Ekipa s Eco Route izleta. Ja sam iza objektivna. :)

Prvi, besplatni izlet je bio Eco Route. Kao što ime da naglasiti, to je bio jednodnevni izlet u nacionalni park u blizini Madrida, gdje se nalazi stara, nedovršena brana El Gasco iz kraja 18. stoljeća.

Ono što me se najviše dojmilo na tom izletu je sam ugođaj. Zamislite si mediteransku klimu, kao na Jadranu - osjetite miris borovine posvuda. Praktički ugodna klima Jadrana na malo višoj nadmorskoj visini, u unutrašnjosti. Stvarno predivno mjesto, gdje sam imao prilike uloviti dosta zanimljivih fotografija i upoznati nekoliko zanimljivih ljudi.

Drugi izlet je bio dulji i prožet partijanerskom vibrom kroz cijeli taj vikend. Tad smo otišli u Bustarviejo, planinsko naselje sjeverno od Madrida. Bili smo smješteni u kolibetini na nekih 1000 metara nadmorske visine, usred šume.

Na taj izlet je otišlo barem 100-injak ljudi. Bili smo podijeljeni u nekih desetak soba - ja sam bio u sobi s Izraelcom, dva Talijana, Kanađaninom i jednim Nijemcem. Sve u svemu, odlična ekipa.

Taj izlet je bio stvarno vrhunsko iskustvo. Naglasak je bio na tematskom partyju - Jungle Party. Prije samoga izleta su nas podijelili u grupe koje su označavale neke egzotične životinje. Bilo je tu lavova, slonova, papiga i tako dalje. Mi smo bili papige i imali smo veoma urnebesne "kostime" za taj Jungle Party.

Kako smo došli u kasno popodne, imali smo tradicionalnu večeru - Paellu, što bih jednostavno mogao objasniti kao ukusnu, kremastu rižu s piletinom. Navečer je

krenuo party, klasično studentsko opijanje i druženje s ekipom te upoznavanje novih ljudi na razne načine.

Jutro poslije, naravno, ogroman mamurluk. Bilo je tu raznoraznih kompetitivnih igara, no ja sam sa svojom družinom odlučio kao gušter upijati sunce na suhim obroncima Bustarvieja. Naravno, popodne je uz ručak bilo i Sangrije, klasičnog španjolskog alkoholnog napitka. Kako se kaže, klin se klinom izbija.

Sve u svemu, ovaj vikend izletić je bilo još jedno u nizu odličnih iskustava gdje sam imao priliku upoznati masu dragih ljudi s kojima sam i danas u kontaktu. Da ne spominjem kakve su partijane bile tih dva dana. Da si unaprijediš kondiciju za nekoliko razina.

U nastavku ću ubaciti nekoliko slika da pokušam barme malo dočarati kako je to izgledalo.

Životinjsko carstvo :)

Papige lagano lete :)

Oporavak od mamurluka

Tim papiga :D

Popunilo nam sobu :)

Sve u svemu, izletić za pamćenje :)

Udomaćivanje i nešto više o Alcali

Kako je mjesec prolazio tako sam se lagano i udomaćio. Polagano se ona inicijalna trema pretvorila u uzbuđenje i želju za druženje sa zanimljivim ljudima i za istraživanjem svoje nove okoline.

Kao što sam spomenuo, u rutinu sam morao ubaciti i remote posao, pošto sam inicijalni iznos stipendije od 1.250 eura više-manje potrošio u prvih mjesec dana kako bi pokrio troškove stana, druženja, namirnice itd.

Ako itko od vas freelancea ili radi posao koji ne ovisi o lokaciji, Alcalá je vrhunsko mjesto za takav oblik posla. Tamo postoji coffee shop kultura, dođeš u neki miks ureda i pekare gdje ima utičnica za spojiti laptop, udobnih stolica, i vrhunske kave i kroasana. Puno ugodnije radno okruženje od klaustrofobičnog stana od 10 kvadrata.

U rutinu sam ubacio i bodyweight trening. Kako sam često znao baciti foto šetnju (uzmeš fotić i bilježiš scene po gradu, dopustiš si da se izgubiš u gradu), tako sam istražio i kako je grad povezan. Na rubnom dijelu sam našao šipke, tik pored stadiona, što je bilo odlično mjesto za odraditi treninge.

Kako sam istraživao Alcalu, tako sam dobio veoma pozitivan dojam o tome "gradiću". Grad je to od skoro 200.000 stanovnika, iako nema dojam nekog velegrada. Vidi se da je to baš studentski grad, pošto ima mnogo mladih ljudi.

Zanimljiva je činjenica da je to grad roda, pošto ih ima posvuda. Središnji dio grada je obilježen predivnom baroknom arhitekturom. U tom dijelu grada mi je najbolje sjeo glavni trg - Plaza de Cervantes. U sredini tog trga se nalazi kip Miguela de Cervantesa, čuvenog pisca koji je napisao neizbježnog Don Kihota. Isto tako, to mjesto je stvarno centar života u Alcali, svakakve se ekipe tamo zna okupljati.

Calle Major, uvijek krcata ljudima

Cervantesov trg

Sama ulica koja vodi kraj Plaze de Cervantes uvelike podsjeća na dubrovački Stradun, te je uvijek bilo ogromnih gužva na toj ulici.

Ljudi iz Alcalé su dosta fizički aktivni, kako mladi, tako i stari ljudi, što mi je bilo veoma drago za vidjeti. Često bi vidio i stare ljude koji đogiraju, bicikliraju, planinare, a ne samo da ispijaju kave po cijele dane.

Stariji su dosta aktivni i u demonstracijama

Naravno, ima dijelova koji ne oduševljavaju s arhitekturom, to su rubni dijelovi Alcalé koji više vuku na predgrađa koja sam navikao vidjeti i u Hrvatskoj. No, isto tako je bilo zanimljivo istražiti i tu dimenziju grada. Moram napomenuti da u Alcalí ima dosta beskućnika.

Uglavnom, Alcalá je veoma zanimljiv grad koji je odličan za studiranje pošto tamo dolazi ogroman broj studenata iz različitih krajeva svijeta. Samim time je tamo formiran kulturni miks ljudi, što me se jako dojmilo. Svakako nekoliko desetaka stepenica iznad Varaždina što se toga aspekta tiče.

Outdoor aktivnosti oko Alcale

Na putu prema vrhu

Poslije spomenutih dva puta u brda sam se uvelike zainteresirao u istraživanje regije oko Madrida, prvenstveno planinarskih ruta. Nakon kratkog istraživanja sam saznao da se tik pol sata hoda od Alcale nalazi park prirode zvan Los Cerros (prijevod: brda).

Tamo se nalazi brdovita borova šuma uz podosta puteljaka koji vode okolo i na dva brda. Jedno brdo je visoko 500 metara, a drugo 1000 metara nadmorske visine. Normalno, popeo sam se na oba brda, i ogroman je gušt bila cijela ta aktivnost.

Šumetina na putu do vrha

Znao bi si izdvojiti jedan cijeli dan unutar vikenda za istraživanje tog parka (bio sam u dva navrata, jedanput prije i jedanput poslije lockdowna). Opskrbiš se vodom, bananama i proteinskim keksima u supermarketu, skočiš na bus, i tamo si za 10 minuta!

Mogu reći da je to predivno uređeno, a da ne spominjem sami osjećaj dok se popneš na vrh brda preko strmine gdje moraš i puzati po stijenama, dok u tebe prži najjače sunce. Cijeli premoren dođeš na vrh i onda imaš što za vidjeti, cijelu Alcalu ispred sebe - narančaste blokove zgrada koji sjaje pod suncem u kontrastu sa starim, baroknim dijelom grada. Iza toga svega u daljini su se mogli vidjeti neboderi Madrida i prostranstva između.

Obris u daljini je Madrid

Pogled unazad

Napokon na pravome vrhu :)

Na putu do višeg brda se prolazi i pored ruševina stare tvrđave i pored pokoja špilja u kanjonima pored. Stvarno predivan ambijent i preporučujem svima koji dolaze u Alcalu na razmjenu da istraže malo i izvan okvira urbane sredine. Ostat ćete ugodno iznenađeni.

Drugom jednom prilikom sam iskoristio zadnje dane transportne kartice i otišao s prijateljicom na još jednu planinarsku avanturu - do mjesta zvanom Manzanares el Real. Veoma malo mjestašce koje odiše mirnom atmosferom. Cijelim mjestom dominira stara utvrda te i planine koje okružuju samo naselje.

Tu se nalazi i park prirode La Pedriza, koji je nešto divlji od okolnih brda oko Alcale. Dosta suh, stjenovit teren, sa stalnim mirisom borovine. Isto tako, masu stijena za penjanje za dodatnu dozu adrenalina. Kako se popneš na vrh, tako možeš u daljini vidjeti Madrid i divlja prostranstva u okolici.

Ubacit ću nekoliko fotografija da dobijete dojam tog mjesta. :)

Ako ste ljubitelj planinarenja, naći ćete podosta stvari za istražiti u Španjolskoj. Sama regija oko Madrida je puna tih mogućnosti.

Dolazak COVID-a

Kao što sam spomenuo, već sam se lagano udomaćio u taj polu-samostalan život u Španjolskoj, te kada je COVID inicijalno buknuo u Španjolskoj početkom ožujka, većina nas je to shvatila olako. Koji tjedan poslije su pauzirali i predavanja na dva tjedna dok se to sve ne smiri, što smo mi studenti shvatili kao neslužbene praznike. Kojih nekoliko dana kasnije se krenulo sve zatvarati, te se naposljetku krenulo i limitirati kretanje ljudi. Lagano su se i maske krenule prodavati po drakonskim cijenama.

Baš se mogla osjetiti ta blago opresivna atmosfera, na koju još dotad nije bilo navike. Izađeš van, sve je prazno vani, policijske patrole ujutro i navečer kako bi udaljili sve osim umirovljenika nazad u domove osim ako nije baš hitno.

Glavna ulica i glavni trg u staroj gradskoj jezgri potpuno prazni.

No, to ne znači da su druženja bila zabranjena! Često sam se nalazio sa svojom ekipom u stanu na drugom kraju grada, te sam u jednom navratu upao u policijsku patrolu koja me pokušala udaljiti nazad kući. Za dodatnu dozu uvjerljivosti bi uvijek nešto kupio u dućanu kako bih imao izgovor da idem kući, a zapravo se idem naći s frendovima do stana.

Jedno od posljednjih druženja u Alcali

Priprema za izlaz iz stana usred policijskog sata

Svakim danom je sve više ekipe odlazilo kući, no pokušao sam ostati pozitivan. Meni je u planu bio ostati i pričekati da to sve završi. No, kako je vrijeme prolazilo, tako je i novca nedostajalo, klijenti su pauzirali posao jer su i oni imali gubitke zbog COVID-a.

Naposljetku sam došao do odluke da ću uzeti što prije kartu za let koja vodi prema Zagrebu. Uspio sam kupiti kartu no tik kako sam kupio kartu taj je let bio otkazan, tako da sam bio u još većem novčanom gubitku no očekivano. Normalno da sam u to vrijeme bio razočaran jer je to cijelo iskustvo završilo u samo dva mjeseca.

Na kraju sam stupio u kontakt s hrvatskom ambasadam, koja je uspjela sa slovenskom ambasadam iskombinirati besplatni let preko Ljubljane do Zagreba. Iznimno sam zahvalan hrvatskoj ambasadi što su uspjeli takvu kombinaciju odraditi, pogotovo s obzirom na moju situaciju.

I tako nekoliko dana kasnije sam spremio sobu, spremio stvari, otišao se pozdraviti s još nekoliko prijatelja prije samog puta prema aerodromu, i zatvorio kratko, no veoma dinamično i slatko poglavlje svojeg studentskog života.

Sveukupni dojam - topla preporuka svakome tko je u dilemi!

Na Erasmusu možeš osjetiti slobodu koju možda ne možeš iskusiti kod kuće. :)

Iako sam tada, prije godinu dana, bio veoma razočaran tim preranim završetkom moje Erasmus razmjene u Španjolskoj, u retrospekciji je to bilo veoma pozitivno iskustvo koje bih svakako preporučio svakome tko se još premisslja. Sve one pripreme što se tiče papirologije su mala beba naspram onoga što se meni sve izdogađalo u samo dva mjeseca. Ne mogu ni zamisliti koliko se stvari može izdogađati prilikom punog boravka!

Što se mene samoga tiče, na Erasmusu sam dodatno upoznao sebe i kako funkcioniram u situaciji kada dođeš u neko totalno nepoznato mjesto (kako i drugačija lokacija, tako i drugačija kultura, navike, itd.) i gdje se moraš snaći sljedećih nekoliko mjeseci. Takvo te okruženje jednostavno tjera, motivira da formiraš konekcije i iskustva s drugima, da si sam slažeš raspored za svaki dan.

Normalno, tu dobiješ i financijsku potporu od matične organizacije koja te šalje na razmjenu, ali i oko toga je isto potrebna snalažljivost. U mojoj situaciji ta "stipendija" nije bila dovoljna, tako da sam morao i zarađivati sa strane.

Uglavnom, rekao bih da je Erasmus boravak za mene bio studentski život uz veliku dozu ozbiljnosti ali naravno i velike doze ležernosti.

Zvuči malo kliše, ali za mene je to bio ogroman izlazak iz komforne zone, pogotovo jer su me na početku pucale razne sumnje i anksioznosti. Iako se to sve na kraju pretvorilo u uzbuđenje za novim aktivnostima i generalno - novim stvarima.

Kad upoznaš nove ljude i formiraš ekipu tada shvatiš da ti je zapravo ovo drugi dom. Ipak sam ja tip osobe koji smatra da dom nije samo lokacija, nego i osjećaj. A dok si okružen dobrim ljudima, to možeš smatrati i domom na neki način.

Samim time sam došao do zaključka kako su ljudi koje upoznaš na Erasmusu ipak bitniji od samog studija. Pogotovo jer nas je dosta bilo s različitih krajeva svijeta, no unatoč tome smo uspjeli naći zajedničku valnu duljinu izvan raznoraznih stereotipa i guštati zajedno.

Mogu reći da sam stvarno zavolio Španjolsku preko svog Erasmus iskustva. Itekako bi se volio vratiti tamo iako više nisam student. I veoma mi je drago što sam uspio formirati konekcije s ljudima tako da smo još uvijek u kontaktu.

Na kraju, za svakoga tko ima nedoumice oko odlaska na Erasmus uvelike preporučujem da se odvaži i da isproba to za sebe. Jedanput dok tamo dođeš, sve ono što si mislio na kraju dana se ispostavi da je totalno drugačije. Svatko ima neko svoje iskustvo i smatram da se na kraju dana sve to poklopi u pozitivnom svjetlu. Samo je bitno biti otvoren prema novim iskustvima, i sve će se to poklopiti kako se spada. :)

Evo, nadam se da sam vam odgovorio na neke nedoumice koje vas muče oko samog odlaska na Erasmus i dočarao vam svoje iskustvo na pravi način. Iako sam možda

puno toga napisao, nadam se da sam inspirirao barem jednog studenta da se odvaži na Erasmus!

Ako imate kakvih pitanja oko Erasmusa, ili vam treba pokoji savjet oko istog, slobodno mi se javite na [Facebook](#) ili na [mail](#)! Uvijek sam dostupan za bilo kakva pitanja!